II

(Актове, приети по силата на Договорите за ЕО/Евратом, чието публикуване не е задължително)

РЕШЕНИЯ

СЪВЕТ

РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА

от 7 април 2008 година

за даване на разрешение на Италия да прилага в определени географски зони намалени ставки при данъчното облагане на газьол и втечнен нефтен газ (ВНГ), използвани за отопление в съответствие с член 19 от Директива 2003/96/ЕО

(само текстът на италиански език е автентичен)

(2008/318/ЕО)

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност,

като взе предвид Директива 2003/96/ЕО на Съвета от 27 октомври 2003 г. относно преструктурирането на правната рамка на Общността за данъчно облагане на енергийните продукти и електроенергията [1], и по-специално член 19, параграф 1 от нея,

като взе предвид предложението на Комисията,

като има предвид, че:

(1) Съгласно член 18, параграф 1 от Директива 2003/96/ЕО, във връзка с приложение II към нея, Италия получи разрешение да прилага в някои „географски райони в неблагоприятно положение“ намалени ставки при облагането с акцизи на използвани за отопление гориво и ВНГ от вътрешни източници. Дерогацията се прилагаше до 31 декември 2006 г.

(2) С писмо от 17 октомври 2006 г. италианските власти поискаха разрешение да прилагат, по силата на чл. 19 от Директива 2003/96/ЕО, в посочените географски зони намалени данъчни ставки при облагането на газьол и ВНГ, използвани за отопление. Италия желае да продължи след 31 декември 2006 г. националната практика, прилагана в съответствие с посочената дерогация. Настоящото разрешение се иска за периода от 1 януари 2007 г. до 31 декември 2012 г.

(3) Италия има разнородна територия с променливи климатични и географски условия. През 1999 г. Италия повиши общото ниво на акцизите, като част от реформа на данъчната система. Като отчиташе особеностите на своята територия, Италия в същото време въведе намалени данъчни ставки за облагане на газьол и ВНГ с цел да компенсира частично прекомерно високите разходи за отопление, понасяни от жителите на някои географски региони.

(4) Използването на различни данъчни ставки цели населението от отговарящите на условията зони да се постави в по-съпоставими условия с останалата част от населението на Италия чрез намаляване на прекомерно високите разходи за отопление. За определяне на отговарящите на условията зони Италия използва обективни критерии по отношение на климатичните условия на съответната зона, както и на възможностите за достъп до мрежа за доставка на природен газ. Последният критерий отразява възможността за избор на гориво, предоставена на населението от съответната зона.

[1] ОВ L 283, 31.10.2003 г., стр. 51. Директива, изменена с Директива 2004/75/ЕО (ОВ L 157, 30.4.2004 г., стр. 100).

(5) Следователно данъчното облекчение се прилага в географските райни (общини), отговарящи на следните алтернативни критерии: i) общини в рамките на климатична зона F, определена с президентски указ № 412 от 1993 г. ([1]), тоест общини с повече от 3 000 „градуси на ден"; ii) общини в рамките на климатична зона E, определена с президентски указ № 412 от 1993 г., тоест общини с 2 100 до 3 000 „градуси на ден" ([2]); и iii) Сардиния и малки острови (всички италиански острови, с изключение на Сицилия). Доколкото развитието на мрежа за доставка на природен газ би намалило в значителна степен допълнителните разходи за отопление и най-вече би довело до по-голямо разнообразие при избора на горива, достъпни за потребителите, след пълното изграждане на мрежа за доставка на природен газ в съответната община данъчното облекчение няма да се прилага за общините, попадащи във втора и трета зони.

(6) Общата характеристика на въпросните общини са допълнителните разходи за отопление в сравнение с останалата част от територията на Италия. За климатични зони E и F данъчното облекчение се равнява средно на 11—12 % от цената на газьола и ВНГ, използвани за отопление. Средните допълнителни разходи са, поради климатичните условия, с 90 % по-високи от средните национални стойности в климатична зона E и със 170 % по-високи от средните национални стойности в климатична зона F. За островите допълнителните разходи за отопление в сравнение с тези за континенталната част от територията на Италия се дължат на географските им особености, на ограничените доставки на гориво, на допълнителните транспортни разходи и, като следствие от това — на по-високите цени на горивата в сравнение с тези за континенталната част от територията на Италия.

(7) Данъчното облекчение остава във всички случаи по-ниско от допълнителните разходи за горива, понасяни от съответното население, така че не може да става дума за свръхкомпенсиране. В частност, италианските власти обявиха, че данъчното облекчение не надвишава допълнителните разходи в зони E и F, дължащи се на студения климат. Освен това, що се отнася до островите, властите обявиха, че данъчното облекчение не снижава цената на въпросните горива под цената на същите горива в континенталната част от територията на страната.

(8) Намалената данъчна ставка за облагане както на газьола, така и на ВНГ, остава по-висока в сравнение с минималните нива на облагане в Общността, установени с Директива 2003/96/ЕО.

(9) Въпросната мярка се прилага само за отопление на помещения (за лични и професионални цели). Тя не се прилага за други форми на професионална употреба на посочените продукти.

(10) Мярката не нарушава конкуренцията, не възпрепятства функционирането на вътрешния пазар и не се смята за несъвместима с политиката на Общността за околна среда, енергетика и транспорт.

(11) Следователно Италия следва да получи разрешение, в съответствие с член 19, параграф 2 от Директива 2003/96/ЕО, да прилага намалена данъчна ставка за облагане на газьол и ВНГ, използвани за отопление в някои географски зони, характеризиращи се с високо ниво на разходи за отопление, както е посочено в приложението към настоящото решение, до 31 декември 2012 г.

(12) Следва да се гарантира, че Италия може да прилага специалното облекчение, за което се отнася настоящото решение, като безпрепятствено продължи практиката, съществуваща преди 1 януари 2007 г. съгласно разпоредбите на член 18 от Директива 2003/96/ЕО, във връзка с приложение II към нея. Искането разрешение следва съответно да бъде дадено, считано от 1 януари 2007 г.,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

На Италия се дава разрешение да прилага намалени данъчни ставки за облагане на газьол и ВНГ, използвани за отопление на помещения в някои географски зони, характеризиращи се с високи нива на разходите за отопление, както е посочено в приложението.

С цел да се избегне каквото и да било свръхкомпенсиране, облекчението не трябва да превишава допълнителните разходи за отопление в съответните зони.

Намалената ставка е в съответствие с изискванията на Директива 2003/96/ЕО и в частност с минималните нива за облагане с данъци, предвидени в член 9 от нея.

Член 2

Потреблението в общините, попадащи в зоните, посочени в точка 2 или 3 от приложението, се приема за отговарящо на условията за предоставяне на облекчение само до изграждането в тях на мрежа за доставка на природен газ.

Член 3

Настоящото решение се прилага от 1 януари 2007 г. до 31 декември 2012 г.

([1]) Посоченият указ разделя територията на Италия на 6 климатични зони (от A до F). Класификацията се основава на единица мярка „градуси на ден", която представлява, за обичайния отоплителен период, сумата от средните дневни температури, различни от оптималната температура от 20 °C. Колкото по-висок е предоставеният на определена община пореден номер, толкова по-ниска е средната температура на открито през отоплителния сезон.

([2]) Останалите климатични зони се определят, посредством мярката „градуси на ден", както следва: зона A (под 600), зона B (над 600, но не повече от 900), зона C (над 900, но не повече от 1 400) и зона D (над 1 400, но не повече от 2 100).

Член 4

Адресат на настоящото решение е Италианската република.

Съставено в Люксембург на 7 април 2008 година.

За Съвета
Председател
R. ŽERJAV

ПРИЛОЖЕНИЕ

Географските зони, обхванати от настоящото решение

— общини в рамките на климатична зона F, определена с президентски указ № 412 от 26 август 1993 г.,

— общини в рамките на климатична зона E, определена с президентски указ № 412 от 26 август 1993 г.,

— общини в Сардиния и на малки острови (всички италиански острови с изключение на Сицилия).